

flagsstiller, udelukkende have dreiet sig om den første Del af Sagen, medens han kun ganske løselig har berørt eller kun har henfattet Bemærkninger om den anden Del, som dog har Kran paa at komme under den næste Overveelse, vil jeg ved det, jeg har at sige, væsentlig dvæle ved denne sidste Del, nemlig om, hvor vidt Tiden er beleilig for den Reform, som her bringes i Forslag. Det forekommer mig, at man ikke kan lufte Dinene for, at saaledes som Forholdene nu en Gang ere, er Meddelelsen af Adel, Titel og Rang en Del af de Hans Majestæt Kongen tilkommende Forrettigheeder, og jeg tror derfor ogsaa, at en Reform som denne kun bør fremkomme ved Regeringens eget Initiativ, men derimod ikke ved Thingets. Betydningen heraf tror jeg ikke noksom kan vurderes. Naar vi glæde os ved at have Grundloven, glæde vi os ikke blot over, at vi have en Forsatning, der er saa fri som den, hvor under vi leve, men vi ere ogsaa i en ganske søregen Grad taknemmelige for, at denne Forsatning er givet os af fri kongelig Magtfuldkommenhed. Den er ikke i mindste Maade bleven afsvungen Majestæten; den er ikke fremkommen ved Dyrer af Undersaatter, men den er givet af fri kongelig Magt, og dette har givet Forsatningens Bygning en Sikkerhed og Varighed, som man ikke vilde have kunnet gjøre Regning paa, dersom den var fremkommen paa en anden Maade. Den samme Betragtning, som saaledes leder os til at være glade over den Maade, hvor paa Grundloven er bleven til, maa imidlertid ogsaa spille en Rolle for os, naar Spørgsmaalet er om en ny Tingenes Tilstand, hvorved nogle af de Kongen tilkommende Forrettigheeder skulde bortfalde. Naar man kaster Blikket ud over sit Fædrelands Grændser, forekommer det mig, at Forholdene andetsteds ere saaledes, at man i væsentlig Grad maa være taknemmelig for, at vi have ikke blot en fri Forsatning, men tillige en Kongemagt. Det vil ikke møde Modsigelse i denne Sal, at det er en Betsignelse for Danmark, at vi have Kongemagten, og at Danmark er langt lykkeligere stillet end andre Lande, som have forskellige fri Forsatninger af republikansk Indhold. Jeg tror ikke, at Tiden er reaktionær; men jeg vedkjender mig fuldstændig den Anskuelse, at Tiden er af den Betskaffenhed, at man bør værne om de konstitutionelle Forhold, hvor under man lever, naar man lever under saa lykkelige konstitutionelle Forhold, som her tillands; jeg tror, det er det Urigtigste af Alt at forsøge at styde Breche i den ved Grundloven givne Forsatning. Medens det saaledes i det Hele er uheldigt, at Forslag til en Reform som denne fremkommer ved Thingets Initiativ, er det i særlig Grad uheldigt, at Reformen kommer frem, baaren af det ærede Medlem for Beile Ans 2den Valgtreds (Berg). Det vil erindres — det er blevet omtalt for kort Tid siden i denne Sal, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa — hvad der skete

ved en bestemt Leilighed, hvor der blev udbragt et Leve for Hans Majestæt Kongen; men ikke nok her med, har den ærede Rigsdagsmand senere forsvaret sin Adfærd. Han har ikke anset det for fornødent at undskyldte den, men har tvært imod erklæret, at det var en vel overveiet Handling fra hans Side, og at han derved havde tilfattet at give Hans Majestæt Kongen en Advarsel. En saadan Fremgangsmaade strider efter min Mening imod den Maade, hvorpaa Undersaatter altid bør stille sig over for Kongemagten. Dertil maa endnu føies, at det ved de forskellige Møder, som ere blevne holdte rundt omkring i Landet, er blevet betragtet som fuldkommen lovligt og tilladeligt at opstaa Spørgsmaal om, hvad der er det Unskelige, enten Kongedømme eller Republik. Jeg tror heller ikke, at dette kan rammes af Lovens Straf; jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at der, saaledes som Straffeloven er bestaen, ikke vil kunne anvendes Straf imod den, der i en offentlig Forsamling drøfter dette Spørgsmaal; men medens det saaledes ikke er strafbart at gjøre noget Saadant, finder jeg det i høi Grad urigtigt i politisk Henseende. Jeg tror, det er det første Skridt til at komme bort fra den lykkelige politiske Tilstand, hvori vi leve, naar et saadant Spørgsmaal drøftes ganske almindelig; thi naar det først bliver et almindeligt Diskussions Thema, og naar den politiske Anskuelse har vundet Terrain, at Republikken er den ønskeligste Forsatning, er det klart, at det Skridt ikke er meget betydeligt, der gaar ud paa at søge den bestaaende Kongemagt erstattet ved en republikansk Forsatning. Da jeg nu, saaledes som jeg har tilladt mig at udvilde, og navnlig med Erfaringen fra andre Lande for Die, meget maa misbillige en saadan offentlig Optraeden, og da jeg ikke vil være med til at fremme en Foranstaltning, der let kan opfattes, som om det var en tredje Advarsel, der blev rettet imod Kongemagten, er dette for mig en tilstrækkelig Grund til ikke at kunne skænke dette Lovforslag, som her er fremkommet, min Sympathi, medens jeg paa den anden Side erkjender, at jeg, dersom det fremkom, baaret af Regeringen, med Fornøielse skulde stemme for et Forslag i lignende Retning.

Frederiksen: Måttet jeg ikke finder nogen særlig Grund til nærmere at gaa ind paa det Forslag, som her foreligger, og det af flere Aarsager, vil jeg dog med et Par Ord antyde den Opfattelse, jeg har af dette Spørgsmaal i sin Almindelighed. Det forekommer mig, at man i høi Grad maa skjelne imellem de Væmner, som Forslagsstilleren har behandlet. I det Mindste er jeg for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, at det, saa snart Regeringen vilde gjøre det, og Hans Majestæt Kongen vilde være villig dertil, vilde være i høi Grad ønskeligt at komme bort fra det